

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het nieuwjaarscadeau van de fee

Twee kleine jongens waren op een dag aan het spelen toen er plotseling een fee voor hen verscheen en zei: "Ik ben gestuurd om je een nieuwjaarscadeau te geven."

Ze gaf elk kind een pakje en op hetzelfde moment was ze weg.

Carl en Philip maakten de pakjes open en vonden in elk hetzelfde - een prachtig boek met witte pagina's, zo puur, wit en mooi als de sneeuw wanneer die voor het eerst valt.

Na een lange tijd kwam de fee weer bij de jongens. 'Ik heb jullie allemaal een nieuw boek gebracht,' zei ze, 'en zal de andere terugbrengen naar Vadertje Tijd, die ze naar jullie heeft gestuurd.'

'Mag ik de mijne niet wat langer houden?' zei Philip; 'Ik heb er de laatste tijd nauwelijks over nagedacht. Ik zou graag iets willen schilderen op de laatste pagina die open ligt.'

"Nee," zei de fee, "ik moet het meenemen zoals het is."

"Ik wou dat ik de mijne één keer kon bekijken!" zei Carl. "Ik heb maar één pagina tegelijk gezien; want als een blad omslaat, blijft het vastzitten en kan ik het boek nooit op meer dan één plaats openen."

"Je mag je boek doornemen," zei de fee, "en Philip de zijne." En ze stak voor elk van hen een kleine zilveren lamp aan en bij het licht zagen ze de bladzijden als ze ze omsloeg.

De jongens keken verwonderd. Was dit echt hetzelfde mooie boek dat ze hen een jaar geleden had gegeven? Waar waren de puur witte pagina's, zo puur, wit en mooi als de sneeuw? Hier was een pagina met lelijke zwarte vlekken en krassen erop; terwijl op de volgende pagina een lief klein plaatje stond. Sommige pagina's waren versierd met goud en zilver en prachtige kleuren, andere met prachtige bloemen en weer andere met een regenboog van de zachtste, meest delicate helderheid. Toch waren er zelfs op de mooiste pagina's van die lelijke vlekken en krassen.

Carl en Philip keken eindelijk op naar de fee.

"Wie heeft dit gedaan?" vroegen zij. "Elke pagina was wit en puur toen we het boek opensloegen; maar nu is er geen enkele lege ruimte in het hele boek!"

"Zal ik je wat van de foto's uitleggen?" zei de fee glimlachend naar de twee kleine jongens. "Kijk, Philip, de tros rozen bloeide op deze pagina toen je de baby je

speelgoed gaf; en deze mooie vogel die er zo prachtig uitziet en alsof hij uit alle macht zingt, zou nooit op deze pagina zijn geweest als je onlangs niet geprobeerd had vriendelijk en aardig te zijn in plaats van ruzie te maken.

"Maar wat heeft deze vlek veroorzaakt?" vroeg Philip.

"Dat," zei de fee bedroefd, "dat kwam toen je op een dag een leugen vertelde; en deze vlek toen je niet naar je moeder luisterde. Al deze lelijke vlekken zijn ontstaan bij jou en Carl toen jullie op wat voor manier dan ook ondeugend of gehoorzaam waren. Elk mooi ding in je boeken kwam op de pagina als je braaf was, en elke smet als je ondeugend was." "O! Als we de boeken maar weer mochten hebben!" zeiden Carl en Philip.

"Dat kan niet," zei de fee. "Kijk, ze zijn gemarkeerd voor dit jaar en ze moeten nu terug in de boekenkast van Vadertje Tijd; maar ik heb voor jullie allebei een nieuwe meegebracht. Misschien kun je deze mooier maken dan de andere."

Dit zeggende, verdween ze, en de jongens bleven alleen achter; maar elk hield in zijn hand een nieuw boek open op de eerste pagina.

En op de achterkant van dit boek stond in prachtige letters: "Voor het nieuwe jaar!"